ЛЕНІНСКАЯ ВУЧОБА

XVIII

ЧАСОПІС-ПАДРУЧНІК
ДЛЯ ПАЧАТКОВЫХ ПАРТШКОЛ
І НІЗАВОЙ СЕТКІ ПАРТАСЬВЕТЫ

ОРГАН КУЛЬТПРОПУ ЦК КП(б)Б

КНІГА 9

ЦАНА 25 КАП.

ЛЕНІНСКАЯ ВУЧОБА

ЧАСОПІС-ПАДРУЧНІК
ДЛЯ ПАЧАТКОВЫХ ПАРТЫЙНЫХ ШКОЛ

ОРГАН КУЛЬТПРОПУ ЦК КП(б)Б

Адказны рэдактар МОДЭЛЬ
Рэдколегія:
А. КАНАКОЦІН, Я. РАМАНЧУК, П. СТАРАВОЙТАЎ,
Д. ОРЛІС, КЛІМАЎ, і ПЭРЛІНА

№ 9

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
МЕНСК — 1931

Заказ № 1929. 10.000 экз. (II) (1 арк) Галоўлітбел № 2325.
Друкарня імя Сталіна.

Я. Улазаў

СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЯ РЭКОНСТРУКЦЫЯ ЖЫВЁЛАГАДОЎЛІ

1. СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЯ РЭКОНСТРУКЦЫЯ С/Г І РАЗЬВІЦЬЦЁ ЖЫВЁЛАГАДОЎЛІ.

Генэральная лінія партыі на індустрыялізацыю краіны забясьпечыла вялізарны рост соцыялістычнай прамысловасьці, як вядучага зьвяна ўсёй народнай гаспадаркі Савецкага Саюзу. У прамысловасьці ўжо цалкам і поўнасьцю вырашана пытаньне «хто каго» ў карысьць соцыялізму. Рухаючыся ўперад нябачанымі ў гісторыі тэмпамі, мы ажыцьцяўляем задачу завяршэньня пабудаваньня фундаманту соцыялістычнай экономікі нашай краіны ў 3 годзе пяцігодкі.

На падставе росту соцыялістычнай прамысловасьці рабочая кляса ў саюзе з асноўнымі масамі сялянства пад кіраўніцтвам партыі, таксама пасьпяхова вырашае задачу соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі. Колгаснае сялянства па Савецкім Саюзе складае ўжо 58 проц., яно трымае ў сваіх руках звыш 60 проц. ўсёй засеўнай плошчы. Па БССР бядняцка-серадняцкіх гаспадарак у колгасах налічваецца звыш 45 проц., галоўнае месца ў вырабе с/гас. продукцыі занялі колгасы, якія побач з саўгасамі зьяўляюцца асноўнымі вытворцамі ня толькі збожжа, але і важнейшай с/гас. сыравіны (бавоўна, лён, буракі). Разьвіцьцё колгаснага руху і шырока разгорнутае будаўніцтва саўгасаў і МТС зьнішчае раздробненасьць і адсталасьць сельскай гаспадаркі, стварае буйную высокатаварную машынізаваную сельскую гаспадарку. Такім чынам «наша краіна стала краінай самай буйной сельскай гаспадаркі ў сьвеце» (Рэзолюцыя Чэрвеньскага пленуму).

Цяпер усім, нават і нашым клясавым ворагам, відавочны зьмены ў экономіцы СССР, зьмены ў клясавых суадносінах.

А новыя клясавыя суадносіны заключаюцца ў тым, што колгаснае сялянства стала цэнтральнай фігурай земляробства. Колгасьнік цяпер зьяўляецца галоўнай асновай, сапраўднай і моцнай апорай савецкай улады на вёсцы. Раней цэнтральнай фігурай земляробства быў серадняк аднаасобнік, які зьяўляўся галоўным вытворцам с/г продукцыі. Галоўнай-жа політычнай апорай савецкай улады на вёсцы была бедната. Цяпер-жа і асноўнай апорай савецкай улады і «цэнтральнай фігурай земляробства» зрабілася колгаснае сялянства. Гэта трэба зразумець, каб правільна забясьпечыць далейшы ўздым колгаснага руху, барацьбу за організацыйна-гаспадарчае ўмацненьне колгасаў, барацьбу супроць самацёку ў колектывізацыі супроць опортуністычных скажэньняў і г. д. Другім момантам зьмены суадносін клясавых сіл у краіне зьяўляецца тое, што стала магчыма і неабходна ліквідаваць кулацтва як клясу на базе суцэльнай колектывізацыі. Пасьпяховае разьвіцьцё суцэльнай колектывізацыі, ліквідацыя кулацтва як клясы забясьпечылі перавагу соцыялістычнага сэктару над аднаасобным у земляробстве і дало шпаркі рух нашай краіне ўперад. «Мы ўступілі ў пэрыод соцыялізму».

Вядучы жорсткую барацьбу з опортунізмам, партыя на аснове будаўніцтва саўгасаў і колгасаў пераможна вырашыла збожжавую проблему, дабілася рашучых зрухаў у галіне тэхнічных культур. Пасьпяховае вырашэньне збожжавай проблемы дае нам магчымасьць узяцца за ажыцьцяўленьне другой, ня менш важнай задачы—соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі. XVI зьезд партыі і далейшыя рашэньні ЦК УсеКП(б) адзначылі, што жывёлагадоўля зьяўляецца адным з адсталых вучасткаў сельскай гаспадаркі. Партыя намеціла вялікую програму соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі, вырашэньне якой магчыма толькі пры актыўнай рабоце ўсёй рабочай клясы, колгасьнікаў і бядняцка-серадняцкіх колаў сялянства, якія змагаюцца за колгасы.

Год сур'ёзнай работы па разгортваньні соцыялістычнай жывёлагадоўлі прынёс буйнейшыя перамогі на гэтым вучастку соцыялістычнага наступленьня пролетарыяту. За гэты кароткі час організавана 616 буйных мясных, мяса-малочных і масьлянамалочных саўгасаў «Скатаводу» і «Маслатрэсту» са стадам жывёлы звыш 2 млн. галоў; 450 саўгасаў «Сьвінаводу» з 650 тыс. штук сьвіней, 116 саўгасаў «Аўцаводу» з 3—6 млн. галоў авечак,

90 саўгасаў «Птушкатрэсту» з мільёнамі галоў птушак. У стадах саўгасаў ёсьць значная колькасьць каштоўнай племяннной жывёлы.

Шпарка разгортваецца сетка колгасных таварных жывёлагадоўчых фэрм. На 1-е ліпеня організавана 7.580 малочных фэрм, з 745 тыс. кароў. Лічба сьвінагадоўчых колгасных фэрм дасягае 10 тыс.; у іх 245 тыс. сьвінаматак і 665 тыс. агульнага пагалоўя. Інкубатарна-птушніцкіх станцый створана 70 з колькасьцю птушак у 1,8 млн. штук на 100 млн. яец.

Значныя посьпехі на шляху разьвіцьця соцыялістычнай жывёлагадоўлі мае і БССР. У нова організаваных 79 саўгасах «Сьвінаводу» налічваецца цяпер 56 тыс. штук сьвіней, у тым ліку 20 тыс. сьвінаматак. За кароткі час у БССР організавана звыш 900 сьвінагадоўчых колгасных фэрм, са стадам у 76.000 сьвіней, у тым ліку 48 тыс. сьвінаматак. Організавана звыш 650 малочных фэрм з агульным стадам у 57 тыс. штук кароў. Значнае месца занялі фэрмы і ў вырабе таварнага масла і малака (на 1-е ліпеня па СССР здана каля 112 тыс. цнт масла, па БССР 253.140 цнт малака). Такія тэмпы магчымы толькі ў краіне, у якой будуецца соцыялізм, у краіне, дзе дасягненьні навукі і тэхнікі цяпер знаходзяць усе ўмовы для свайго масавага ажыцьцяўленьня. У гэтай галіне народнай гаспадаркі мы таксама даганяем і пераганяем самыя буйныя капіталістычныя краіны.

Так, напрыклад, па колькасьці буйной рагатай жывёлы мы параўняліся з ПАЗШ, па колькасьці авечак удвая перавышаем ПАЗШ, якія налічваюць толькі 47 млн. галоў авечак. Без дастатковай яшчэ тэхнікі і пры вялікім недахваце вучоных спэцыялістаў мы маем такія посьпехі, якіх дробная сялянская гаспадарка і нават капіталістычныя буйныя гаспадаркі не маглі дабіцца на працягу дзесяцігодзьдзяў. Чым тлумачацца гэтыя посьпехі і якім шляхам мы іх дабіліся? Адозвы ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б і СНК СССР і БССР даюць вычарпальны адказ на гэтае пытаньне. Вырашэньне проблемы жывёлагадоўлі ідзе тымі-ж выпрабаванымі шляхамі, якімі мы вырашылі пытаньне аб збожжы. Гэта—шлях буйной аграмаджанай гаспадаркі. Толькі на аснове разгортваньня буйных жывёлагадоўчых саўгасаў і колгасаў, таварных жывёлагадоўчых фэрм мы здолелі дабіцца значных посьпехаў у соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі.

«У асобе таварных колгасных фэрм і інкубатарных птушніцкіх станцый знойдзена форма стварэньня аграмаджанай жывёлагадоўлі і птушніцтва, якая найбольш адпавядае цяперашняй стады колгаснай гаспадаркі і побач з саўгасамі найбольш хутка выращае задачу стварэньня буйной таварнай жывёлагадоўлі» (з адозвы ЦК і СНК). Пераважнасьць колгасных таварных фэрм заключаецца ў больш высокай таварнасьці, якая дасягае да 70 проц., ў 2-3 перавышае таварнасьць звычайнага аграмаджанага стада і ў 6-7 разоў перавышае таварнасьць індывідуальнай гаспадаркі. Колгасныя таварныя фэрмы таму заслугоўваюць усямернага падтрыманьня і садзеяньня з боку партыйных, савецкіх і грамадзкіх організацый. Хутчэйшая організацыя колгасных фэрм побач з саўгасным будаўніцтвам забясьпечвае хуткую ліквідацыю цяжкасьцяй з мясам, тлушчамі, чым будзе палепшана матэрыяльнае становішча рабочай клясы і сялянства. Аграмаджаная жывёлагадоўля адыгрывае ўжо цяпер значную ролю ў вытворчасьці таварнай продукцыі, здаючы дзяржаве вялікую колькасьць мяса, масла, малака і г. д. і ў далейшым бязумоўна стане важнейшым і адзіным вытворцам жывёлагадоўчай продукцыі і сыравіны для дзяржавы.

Правыя опортуністы ня бачаць усіх зрухаў у рэконструкцыі жывёлагадоўлі. Іх адмоўныя адносіны да жывёлагадоўчых саўгасаў і колгасаў паказваюць, што яны канчаткова заблыталіся ў гэтым пытаньні. Асобныя прарывы, кожны недахоп яны імкнуцца раздуць і крычаць аб правале ўсіх мерапрыемстваў, якія праводзіць партыя ў вырашэньні жывёлагадоўчай проблемы.

Партыя ніколі ня скрывала недахопы і асобныя прарывы, якія мелі месца ў рабоце па жывёлагадоўлі на працягу гэтага часу. Яна наадварот заўсёды аб іх гаварыла з тым, каб мобілізаваць грамадзкасьць і зьнішчыць гэтыя недахопы. Якія нам трэба адзначыць асноўныя недахопы і прарывы?

Па-першае, побач са значнымі посьпехамі ў галіне разгортваньня жывёлагадоўчых саўгасаў і таварных фэрм колгасаў, мы маем рэзкае адставаньне якасных паказальнікаў, што дрэнна адбівалася на продукцыйнасьці нашай жывёлы. Продукцыйнасьць гэтая ў некалькі разоў ніжэй, чым у перадавых краінах капіталізму, напрыклад—продукцыйнасьць амэрыканскай авечкі ў 3-4 разы перавышае продукцыйнасьць нашай. Сярэдні ўдой амэ-

рыканскай каровы—2.400 л у год, нямецкай—2.200, ангельскай—3.000, нашай толькі 1.000 л.

Па-другое, аграмаджаны сэктар меў надта вялікі адход жывёлы, значна перавышаючы нормальны процант. Процант падзяжу жывёлы і ў прыватнасьці маладняку ня ніжэй, чым у аднаасобнай гаспадарцы. Асноўнымі прычынамі такога зьявішча зьяўляюцца: незабясьпечанасьць жывёлы цёплым памяшканьнем, няправільнае кармленьне, дрэнны догляд жывёлы і безгаспадарчасьць. Напрыклад, на працягу мінулай зімы саўгасы і колгасы страцілі 7-8 проц. дарослай жывёлы і 17 проц. маладняку. Саўгас Бранчыцы «Сьвінаводу» БССР са студзеня па 10 сакавіка страціў жывёлы, лічачы і маладняк, 10 проц. У іншых саўгасах процант падзяжу жывёлы дасягаў 20-30 проц. У саўгасе Блонь БССР адыход парасят дасягнуў 40 проц. Асноўным недахопам зьяўляецца і тое, што нявыкананы плянавыя заданьні партыі і ўраду па ўкомплектаваньні стада (Па БССР плян укомплектаваньня саўгасаў «Сьвінаводу» на 10/VII выкананы на 46,9 проц.).

Вялікія прарывы ў капітальным будаўніцтве, недахопы ў галіне організацыі працы ў саўгасах і колгасных таварных фэрмах, скрыўленьні ў зарплаце, наяўнасьць абязьлічкі, дрэннае кіраўніцтва і г. д.—усё гэта, на жаль, яшчэ мае месца.

Усё гэта патрабуе карэннага палепшаньня ўсёй пастаноўкі справы жывёлагадоўлі.

II. АСНОЎНЫЯ ЗАДАЧЫ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭКОНСТРУКЦЫІ ЖЫВЁЛАГАДОЎЛІ НА 1931 І 1932 г.

Адозвамі ЦК і СНК пастаўлены вялікія задачы па далейшым разгортваньні соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі на 1931 і 1932 г. Вось што адносна гэтага гаворыцца ў адозьве: «1931 і 1932 гады павінна быць гадамі такога-ж рашучага пералому ў разгортваньні соцыялістычнай жывёлагадоўлі, якімі былі 1929-30 гг. ў справе організацыі соцыялістычнай збожжавай гаспадаркі» (Адозва ЦК і СНК). Гэта значыць, што разьвіцьцё і ўздым соцыялістычнай жывёлагадоўлі зьяўляецца ў дадзены момант цэнтральнай задачай партыі ў галіне сельскай гаспадаркі.

«У 1931 г. павінен быць закладзены фундамант для далейшага шпаркага разьвіцьця соцыялістычнага сэктару жывёлагадоўлі з

тым, каб забясьпечыць у гэтай апошняй, пакуль яшчэ слабай арганізацыйна, галіне сельска-гаспадарчай вытворчасьці перамогу сапраўднай арганізаванай, мэханізаванай, аснованай на апошніх дасягненьнях навукі буйной соцыялістычнай гаспадаркі».

Выходзячы з гэтых установак партыі і ўраду і вызначана програма работы на бліжэйшы час. Выкананьне гэтай програмы патрабуе мобілізацыі сіл усёй партыі і шырокай грамадзкасьці, патрабуе рашучай барацьбы з кулацтвам, правымі ўстаноўкамі і «левымі» перагібамі. Па СССР намечаны наступныя тэмпы разьвіцьця жывёлагадоўлі к канцу 1931г.: «Жывелавод» павінен давесьці сваё стада да 2,8 млн. галоў, у саўгасах «Сьвінаводу» павінна быць 1,9 млн. сьвіней і ў колгасных фэрмах—700 тыс. сьвінаматак; «Маслатрэст» павялічвае стада да 180 тыс. кароў, малочныя рэспубліканскія трэсты да 230 тыс. галоў і «Малакоколгасцэнтр» да 1,5 млн. дойных кароў; «Аўцавод» павінен мець 4,8 млн. галоў авечак; «Птушкацэнтр» даводзіць стада да 13 млн. галоў і г. д. Адозва ЦК і СНК асабліва падкрэсьлівае задачу гадаваньня маладняку. Заданьне, данае Колгасцэнтру, ускладае на яго адказную задачу на 1931-32 г. выгадаваць 5,5 млн. цялят, 3,5 млн. парасят і 3 млн. ягнят і вялікую колькасьць іншай жывёлы.

Гэтае заданьне павінна быць выканана шляхам пакупкі колгасамі маладняку ў сваіх членаў, прыплоду жывёлы, часткова шляхам аграмаджаньня жывёлы і г. д.

На аснове дырэктыў ЦК УсеКП(б) і СНК СССР Цэнтральны комітэт КП(б)Б і СНК БССР прынялі наступны плян вырашэньня жывёлагадоўчай проблемы ў Савецкай Беларусі.

Віды жывёлы	1931 г.	1932 г.
Буйной рагатай жывёлы .	1.942.000	2.322.000
Сьвіней	2.710.000	3.800 000
Коняй	1.019.000	1.039.000
Птушак	3.500 000	5.000.000
Трусоў	50.000	150.000

Укомплектаваньне стада жывёлы ўсіх відаў па СССР і БССР дасьць магчымасьць стварыць сапраўды цьвёрды фундамант соцыялістычнай жывёлагадоўлі ў 1931 годзе.

Аднак хоць укомплектаваньне стада жывёлы і мае рашаючае значэньне, але яшчэ гэтым ня вычэрпваецца ўся справа барацьбы за жывёлагадоўлю. Мы цяпер павінны прад'явіць больш высокія патрабаваньні ў адносінах якасных паказальнікаў і вытворчасьці таварнай продукцыі. Партыяй і ўрадам у гэтых адносінах намечана вялікая програма работы.

Разглядзім плян вытворчасьці і здачы дзяржаве продукцыі на 1931 і 32 год, намечаны адозвай ЦК КП(б)Б і СНК БССР.

Назва аб'яднаньняў	1931 г.		1932 г.	
	Мяса ў цнт	Малако ў цнт	Малако ў цнт	Мяса ў цнт
Белсаўгастрэст . . .	75.000	750	250.000	7.600
Маслатрэст	23.000	—	90 000	—
Сельгасаб'яднаньне . .	150.000	1.000	200.000	10.000
Сьвінаводтрэст , . .	13.000	26.000	20.000	210.000
Інш. колгас. і саўгасн. сыстэмы	375.000	26 500	910.000	216.810

Вялікая програма намечана адозвай таксама па масьле, яйкамды інш. жывёлагадоўчай продукцыі.

З гэтых лічбаў відаць, што саўгасы і колгасы зьяўляюцца асноўнымі вытворцамі таварнай продукцыі жывёлагадоўлі.

Гэта значыць, што, толькі пасьлядоўна ідучы па ленінскім шляху перетварэньня сельскай гаспадаркі ў буйную аграмаджаную гаспадарку, мы здолеем вырашыць пытаньне жывёлагадоўлі таксама, як мы вырашылі пытаньне збожжа.

Плян прадугледжвае ўзбуйненьне існуючых і організацыю новых саўгасаў, давядзеньне колгасных таварных фэрм к канцу 1932 г.: малочных да 1.500, сьвінагадоўчых да 3-х тыс., птушніцкіх да 305.

Што трэба зрабіць, каб забясьпечыць выкананьне колькасных і асабліва якасных паказальнікаў намечанай програмы?

Зусім зразумела, што пры выкананьні програмы па жывёлагадоўлі мы сустракаемся з вялікімі цяжкасьцямі. Але толькі опор-

туністы могуць баяцца тэтых цяжкасьцяй. «Няма такіх крэпасьцяй, якіх-бы бальшавікі ня здолелі ўзяць»,—гаворыць тав. Сталін.

Каб забясьпечыць здачу продукцыі дзяржаве саўгасна-колгаснымі таварнымі фэрмамі ў разьмерах, намечаных плянам, неабходна значна палепшыць організацыю працы. Трэба дабіцца вялікіх вынікаў па ўдойнасьці кароў, па ўбойнай вазе буйной рагатай жывёлы, сьвіней ды інш., павесьці барацьбу за скарачэньне падзяжу жывёлы ад featnaга роду хвароб. Павінны быць прыняты рашучыя меры з боку колгасных таварных фэрм, зямельных органаў, з боку кожнага рабочага і колгасьніка да палепшаньня догляду жывёлы, аховы і гадаваньня маладняку, абароны ад забою племянных кароў і вытворнікаў. «Кожны,—як правільна казаў тав. Калінін на зьезьдзе рабочых жывёлагадоўчых саўгасаў,—павінен больш зьвяртаць увагі на сваю справу. Калі працаўнік няўважліва даглядае жывёлу, нават калі будзе давацца тая-ж норма, але ня ў свой час, дык гэта адаб'ецца кепска на жывёле. Жывёлагадоўля—гэта такога роду справа, якая патрабуе ўважлівых адносін. У гэтай справе вялікае поле для шкодніцтва, тут яго цяжка злавіць. Напрыклад, стукне пад бок карову або іншую жывёлу і яна здохне. І ніхто ня можа ведаць, па якой прычыне атрымалася такое зьявішча». Партыя і ўрад намецілі цэлы рад мерапрыемстваў для забесьпячэньня лепшых паказальнікаў работы ў справе жывёлагадоўлі. Трэба разгарнуць шырокую хвалю соцспаборніцтва і ўдарніцтва. За выкананьне і перавыкананьне пляну ўрад устанаўляе спэцыяльнае прэміяваньне паасобных колгасаў, саўгасаў, а таксама і паасобных работнікаў. Гэтыя прэміі ўстаноўлены ў форме грашовых узнагароджаньняў, водпуску звыш пляну трактароў, машын, концэнтраваных кармоў, племянных вытворнікаў і г. д. (створан спэцыяльны фонд на 1931 г. у 100 тыс. руб., на 1932 г.—500 тыс. руб.).

Рабочых і спэцыялістаў, якія больш зацікаўлены работай, трэба прэміяваць грашыма, пасылкай у дамы адпачынку, таварамі і г. д. Кожны павінен несьці адказнасьць за работу. Неабходна праводзіць бязьлітасную барацьбу супроць ураўнілаўкі, за правільную організацыю працы, за ўнядрэньне гаспадарчага разрахунку і г. д. Вось асноўныя ўмовы для выкананьня плянавых заданьняў.

БССР зьяўляецца адным з апорных пунктаў Савецкага Саюзу па продукцыйнай жывёлагадоўлі, асабліва па сьвінагадоўлі. (З табліцы відаць, якое месца займае сьвінагадоўля ў пляне здачы таварнай продукцыі дзяржаве).

Здача таварнай продукцыі саўгасамі і колгаснымі фэрмамі будзе зьяўляцца рашаючым паказальнікам работы партыйнай арганізацыі. Трэба праводзіць бальшавіцкую барацьбу за кожны кілёграм мяса, малака, масла і г. д.

Кармовая проблема—рашаючае зьвяно жывёлагадоўлі.

Кармовае пытаньне зьяўляецца адным з цэнтральных і рашаючых пытаньняў у справе разьвіцьця жывёлагадоўлі. Да гэтага часу кармовае пытаньне зьяўлялася «вузкім» месцам у разьвіцьці жывёлагадоўлі. Мінулы год мы былі не забясьпечаны кармамі, з гэтай задачай ня справіліся і гэта вельмі кепска адбілася на становішчы жывёлагадоўлі. Адозва ЦК і СНК намячае цэлы рад мерапрыемстваў, якія маюць мэтай зьнішчыць самацёк у гэтым пытаньні і стварыць моцную кармовую базу.

Аб якіх відах кармоў цяпер можа ісьці гутарка?

Па-першае, трэба забясьпечыць усё стада жывёлы ў саўгасах і колгасных таварных фэрмах уласнымі грубымі і сакавітымі кармамі.

Другім важным мерапрыемствам для стварэньня кармовай базы зьяўляецца сіласаваньне. Кампанія па сіласаваньні ў мінулым годзе паказала вельмі станоўчыя вынікі. Па сілосе мы пераганяем дзесяткі капіталістычных краін. Яшчэ ў мінулым годзе мы занялі другое месца пасьля ПАЗШ, перавысілі ў 3—4 разы Германію. Барацьба за сілос у гэтым годзе павінна разгарнуцца яшчэ больш шырока. Пастаўлена задача засіласаваць у саўгасах і колгасах па СССР ня менш 10 міл. тон. сілосу, а па БССР ня менш 1 млн., што азначае павялічэньне програмы мінулага году ў чатыры разы.

У гэтую кампанію мы павінны змагацца ня толькі за колькасьць, але і адпаведную якасьць сілосу. Своечасова трэба падрыхтаваць сілосныя ямы, траншэі, вежы, а таксама і самую зялёную масу для яе сіласаваньня. Трэба скарыстаць адходы сельскай і

лясной гаспадаркі на корм жывёле шляхам сіласаваньня. Прамысловасьць да тэрміну павінна забясьпечыць выпуск стандартных сілосных вежаў, сіласарэзак. Галоўная маса выпуску сіласарэзак прыпадае на Гомельскі Сельмаш, які мае ўсесаюзнае значэньне. Ён павінен выпусьціць 50 проц. усёй продукцыі сіласарэзак Савецкага Саюзу. Гомсельмаш павінен ліквідаваць прарывы ў выкананьні промфінпляну і забясьпечыць сілосную кампанію сіласарэзкамі. Аднак задачай саміх саўгасаў і колгасаў зьяўляецца скарыстаць усе ўнутраныя рэсурсы, у прыватнасьці скарыстаць нядаўна вынайдзены спосаб прыстасаваньня пад сіласарэзку старых малатарань, з тым, каб ня было зрыву сілоснай кампаніі з-за недахвату сіласарэзак. Сілосная кампанія займае выключнае месца ў забясьпечаньні жывёлагадоўлі кармамі, таму трэба мобілізаваць усе сілы, і програму ў 10 млн. тон што-б там ні было выканаць.

Трэцяй задачай у справе стварэньня кармовай базы зьяўляецца забесьпячэньне концэнтраванымі кармамі (зернефураж, макуха, вотрубі і г. д.). У адносінах концэнтраваных кармоў адозва накладае абавязак на цэлы рад організацый: на Белсельтрэст, Белдзяржсьпірт, Наркомснаб і г. д. Неабходна шырока разгарнуць работу па пераапрацоўцы на корм адходаў харчовай, броварнай ды інш. прамысловасьці. Разьмеркаваньне концэнтраваных кармоў павінна ісьці плянавым парадкам, у залежнасьці ад здачы колгаснымі фэрмамі таварнай продукцыі згодна заключаных контрактацыйных дагавароў.

І нарэшце чацьвертае—гэта пытаньне аб правільным скарыстаньні кармоў на працягу году. Ня можа быць месца разбазарваньню кармоў. Нормы кармленьня жывёлы павінны ўстанаўляцца восеньню з такім разьлікам, каб забясьпечыць зімовы і вясеньні падкорм у поўнай меры. Гэта значыць, мы павінны максымальна беражліва адносіцца да ўсіх відаў кармоў.

Капітальнае будаўніцтва саўгасаў і колгасных таварных фэрм.

Капітальнае будаўніцтава—адзін з важнейшых вучасткаў жывёлагадоўлі. У гэтым годзе на капітальнае будаўніцтва адпушчаны вялізарныя сумы; яны складаюць па БССР адзін мільярд 366 млн. руб. або 36 проц. усіх капітальных укладаньняў у сельскую гаспадарку.

Выкананьне плянаў капітальнага будаўніцтва жывёлагадоўчых саўгасаў і колгасных фэрм на сёньнешні дзень ідзе зусім нездавальняюча. Напрыклад, Белсельбуд, які вядзе будаўніцтва ў саўгасах «Сьвінаводу», павінен паводле свайго пляну пабудаваць 503 сьвінарнікі на 15-е лістапада, але на 1-е жніўня пакуль пабудавана толькі 86 сьвінарнікаў, што складае каля 17 проц. гадавога пляну.

ЦК КП(б)Б і СНК БССР у сваёй пастанове аб разгортваньні соцыялістычнай жывёлагадоўлі падкрэсьліваюць, што будаўніцтва памяшканьняў для разьмяшчэньня жывёлы ў саўгасах і колгасах павінна быць закончана не пазьней 15-га лістапада. Разьмяшчэньне жывёлы, у сувязі з вялізарным ростам стада і неабходнасьцю палепшыць якасныя паказальнікі ўтрыманьня жывёлы, прад'яўляе вялікія запатрабаваньні да капітальнага будаўніцтва. Неабходна, каб капітальнае будаўніцтва прыцягнула да сябе ўвагу і клапоты ўсіх організацый і шырокай грамадзкасьці.

Неабходна максымальна патаніць будаўніцтва, якое нам яшчэ занадта дорага абыходзіцца, павысіць якасьць будаўніцтва, будаваць ў самыя кароткія тэрміны. Сельскагаспадарчае будаўніцтва неабходна забясьпечыць будматэрыяламі, асабліва лесаматэрыяламі, бо аднэй з асноўных прычын ганебна маруднага ходу будаўніцтва да гэтага часу быў недахват будматэрыялаў. Саўгасы і колгасы фэрмы павінны для будаўніцтва максымальна скарыстаць ўнутраныя рэсурсы, замяніць дэфіцітны будаўнічы матэрыял матэрыяламі мясцовымі.

Побач з пабудовай скотных двароў, сьвінарнікаў, жыльлёвых памяшканьняў ды інш. вялікае значэньне ў сыстэме капітальнага будаўніцтва займае будаўніцтва заводаў па перапрацоўцы жывёлагадоўчай продукцыі (па масьле, малаку, мясе, вырабе малочнага інвэнтару і г. д.).

Часу застаецца мала. Неабходна зараз-жа пад асабістую адказнасьць дырэктароў саўгасаў і колгасных фэрм забясьпечыць выкананьне програмы будаўніцтва.

Ауладаньне тэхнікай і забясьпечаньне жывёлагадоўлі кадрамі.

Пытаньне аб кадрах наогул і ў тым ліку і аб кадрах жывёлагадоўлі стаіць цяпер вельмі востра. Тав. Якаўляў на VI зьезьдзе саветаў сказаў: «Сапраўдных жывёлагадоўчых кадраў у нас

няма». Кожны на прыкладах свайго саўгасу, колгасу ведае, як востра стаіць гэтае пытаньне. Нехапае спэцыялістаў (вэтэрынараў, заатэхнікаў, агрономаў), нехапае рабочых масавых профэсій (сьвінароў, пастухоў, гуртаўшчыкоў і г. д.). Для ажыцьцяўленьня плянаў рэконструкцыі жывёлагадоўлі неабходнасьць стварыць моцныя кадры і ліквідаваць гэтае «вузкае месца». Якім чынам мы гэта можам зрабіць? Саўгасы і колгасныя цэнтры павінны на працягу бліжэйшага часу арганізаваць шырокую сетку каротка-тэрміновых курсаў па падрыхтоўцы кваліфікаванай рабочай сілы (старшых скотнікаў, сьвінароў, даільніц, птушкаводаў, вэтэрынарных фэльчароў і г. д.). Для падрыхтоўкі спэцыялістаў сярэдняга і вышэйшага зьвяна неабходна разгарнуць адпаведную сетку ВНУ і тэхнікумаў. Так, напрыклад, па БССР даны дырэктывы арганізаваць дадаткова да існуючых 8—10 жывёлагадоўчых тэхнікумаў і забясьпечыць разгортваньне работы інстытутаў буйной рагатай жывёлы і малочнай гаспадаркі, сьвінагадоўлі, вэтэрынарыі, па падрыхтоўцы спэцыялістаў вышэйшай кваліфікацыі. Аддзел кадраў ЦК КП(б)Б у сваю чаргу павінен узмацніць жывёлагадоўчыя трэсты і цэнтры колгаснатаварных фэрм моцнымі работнікамі, накіраваць таксама вядомую колькасьць работнікаў на пасады дырэктароў у новаарганізаваныя саўгасы і для ўзмацненьня ўжо існуючых. Уся работа па падрыхтоўцы кадраў павінна выходзіць з таго, каб давесьці ў 1932 г. па БССР у кожным саўгасе лік спэцыялістаў вышэйшай кваліфікацыі да 1—3 чал., сярэдняй—да 3—6 чал. і ў кожнай колгаснай таварнай фэрме да 1—2 чал. спэцыялістаў вышэйшай і сярэдняй кваліфікацыі.

Цяжкасьці ў справе падрыхтоўкі кадраў для гэтага зусім новага тыпу гаспадаркі вялікія, але яны павінны быць пераможаны. Побач з падрыхтоўкай кадраў востра стаіць пытаньне замацаваньня існуючых кадраў, асабліва ў саўгасах. Тут трэба неадкладна забясьпечыць лепшыя ўмовы працы, аплату працы пад вуглом погляду росту зацікаўленасьці ў рабоце, палепшыць жыльлёвыя ўмовы і г. д.

З асобнай астрынёй паўстае пытаньне аўладаньня тэхнікай соцыялістычнай жывёлагадоўлі. Тэмпы аўладаньня тэхнікай у жывёлагадоўлі да гэтага часу былі вельмі марудныя, яны далёка адстаюць ад тэмпаў тэхнічнага ўзбраеньня збожжавай

гаспадаркі. Цяпер аўладаньне тэхнікай павінна стаць адной з цэнтральных задач соцыялістычнай жывёлагадоўлі. Яскравы прыклад таго, як востра стаіць пытаньне, дае тав. Калінін: «здавалася-б, самая простая работа напаіць жывёлу. Што можа быць прасьцей—узяў і напаіў. Але гэта проста, калі жывёлы ёсьць 5 кароў, а калі стаяць дзесяткі тысяч жывёлы, то напаіць жывёлу—гэта ўжо тэхнічная проблема: да студні або на рэчку ўсіх не пагоніш. Калі ты адных напоіш—другія падохнуць, чакаючы сваёй чаргі. Пытаньне пойла вялікае тэхнічнае пытаньне, для вырашэньня якога трэба зьвярнуцца да вопыту капіталістычных краін. Так у некаторых малочных гаспадарках ёсьць самапаілкі. Калі карова захоча, яна можа сама напіцца, тыкнецца толькі ў аўтомат».

У бліжэйшы час жывёлагадоўчая гаспадарка на падставе свайго вопыту і вопыту капіталістычных краін павінна ўзмацніць сваю тэхнічную базу і стаць высока мэханізаванай гаспадаркай.

Соцыялістычная рэконструкцыя жывёлагадоўлі і клясавая барацьба.

Выключнае значэньне жывёлагадоўчай проблемы, адказныя задачы, якія стаяць перад намі ў гэтай галіне, патрабуюць рашучага палепшаньня партыйнай і профэсыянальнай работы. Зусім па новаму стаіць пытаньне кіраўніцтва гэтай важнейшай справай. Трэба поўнасьцю павярнуцца тварам да задач соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі. Конкрэтнае опэрацыйнае кіраўніцтва, шырокае разгортваньне соцыялістычных мэтадаў працы—адна з рашаючых умоў выкананьня пляну жывёлагадоўлі.

Райкомы, сельпарткомы, ячэйкі на гэтай падставе павінны карэнным чынам перабудаваць сваю работу.

Пабудова цьвёрдага фундаманту соцыялістычнай жывёлагадоўлі ў 1931 г. і вынікаючыя адгэтуль задачы соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі бязумоўна выклікаюць яшчэ большае супраціўленьне ажыцьцяўленьню соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі з боку кулацтва, якое пускае ў ход прамшкодніцтва. Яно накіроўвае сваю дзейнасьць на тое, каб падарваць колгасы знутры, пакольні ім не ўдалося ўтрымаць сялян ад

уступленьня ў колгасы. Шкодніцтва кулацтва выражаецца і ў тым, што яно зьнішчае і псуе жывёлу, а іншы раз імкнецца спровокаваць на гэтую справу бедняка і серадняка. Лёзунгу «ідзі ў колгас голым, бо колгасу ўсё неабходнае дасьць дзяржава» партыя павінна даць рашучы адпор. Вядомы факты, калі кулацкія элемэнты імкнуцца настроіць асобных колгасьнікаў супроць работы на стайні, на скотным двары, высьмейваюць гэтыя заняткі, як ганебную работу. Трэба рашуча змагацца з клясавым ворагам, праводзячы далейшую ліквідацыю кулацтва як клясы на базе суцэльнай колектывізацыі. Гэтым будзе канчаткова нанесен удар клясаваму ворагу.

Адначасова мы павінны весьці бязьлітасную барацьбу з опортунізмам ў радох партыі. Правы опортунізм, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай на даным этапе, імкнецца тармазіць соцыялістычную рэконструкцыю жывёлагадоўлі, перашкаджаць усім мерапрыемствам партыі.

Яны цягнуць партыю назад. Правыя баяцца шалёнага супраціўленьня кулацтва, а таму стаяць за аслабленьне нажыму на кулака, паклёпнічаюць на палітыку партыі, у якой яны бачаць корань адмоўных зьявішчаў у жывёлагадоўлі. Праваопортуністычны самацёк—галоўны тормаз ў справе колектывізацыі і рэконструкцыі жывёлагадоўлі. «Лявацкія» тэорыі і практыка заключаецца ў тым, што «левакі» пераскокваюць цераз асноўныя формы колектывізацыі, падтрымліваюць дробнабуржуазную ўраўнілаўку і г. д., што скарыстоўваецца кулацтвам для барацьбы з колгасамі. Адначасова «левакі» недаацэньваюць справу разьвіцьця жывёлагадоўлі ў індывідуальнай бядняцка-серадняцкай гаспадарцы. Ва ўмовах БССР, дзе індывідуальнае сялянства складае яшчэ палову гаспадарак,—гэта небясьпечны ўхіл. Наша задача быць клясава пільнымі і рашуча змагацца з усякімі праяўленьнямі правага і «левага» опортунізму, каб забясьпечыць выкананьне плянавага заданьня ў 1931 г., і тады цэнтральная задача сельскай гаспадаркі—стварэньне фундаманту соцыялістычнай жывёлагадоўлі—будзе пераможна вырашана.

ЗЬМЕСТ

БЕЛДЗЯРЖВЫДАВЕЦТВА

1931